

границата преминава и друга група цигани. Юнкер Йорген от Египет идва в Ютланд с писмо пропуск от немския херцог Фредерик. През 1536 г. обаче на **татере** (циганите) е разпоредено да напуснат Дания в срок от три месеца. Те не се подчиняват. През 1554 г. Крал Кристиан III разпространява писмо, в което обвинява благородниците и всички, поддържащи циганите, за които иначе се смятало, че „скитат и мамят хората“. Всеки, който ги подслонява, бил заплашен от наказание, а всеки, убил циганин, можел да задържи вещите му; ако местните власти не арестуват циганите в своята област, трябвало сами да поемат възстановяването от евентуалните щети, нанесени от циганите. Основният ефект от писмото е, че циганите започват да пътуват на по-малки групи. Друго писмо заповед на Фредерик II от 1561 г. смекчава някои от наказанията, наложени от Кристиан III. Педер Оксе е изпратен да арестува всички цигани в Ютланд и да ги доведе в Копенхаген, за да работят като ковачи или на галерите.

През 1578 г. епископът на Фин нарежда на подчинените си свещенослужители да не се женят за циганки и да погребват циганите извън църковния двор, както правят с турците. През 1589 г. първият указ, разпореждащ циганите да напуснат страната за три месеца, е преиздаден, като е прибавено смъртно наказание за неподчинилите се. С преустановяването на имиграцията и на суровите закони циганите, живеещи в Дания, се смесват с останалото чергарско население и се обособяват като чергарска общност, известна сред местното население като *tatere* (татари). В началото на XIX век има имиграция на някои членове от общностите **синти** и **йениш**. Законите срещу циганите са облекчени през 1849 г., но са въведени отново през 1875 г. поради заплахата от масова емиграция на **роми** **влахи**. От 1911 г. след създаването на национални полицейски части законът се прилага по-ефективно. Музикантите от пътуващата трупа, известна като „Бандата на Мариета“, са вероятно сред последните експулсирани през 1913 г. и до 1939 г. в Дания остават много малко уседнали цигански семейства, а чергарите изчезват напълно.

След 1945 г. правителството забранява на всички, които не са родени в каравани, да водят чергарски начин на живот. Към 1970 г. на островите Бриге близо до Копенхаген е определено място за стануване, използвано от скандинавски чергари и цигани, и от време на време от датски чергари. След отменянето на насочените срещу циганите закони от 1953 г. от Източна и